

noget ubillig i den Henseende. Jeg troer med Bestemthed at kunne gaae ud fra, at der neppe var Nogen, der dengang tænkte paa noget egentligt Udbytte af de jydsk-syenske Jernbaner; man var endogsaa meget tilbøielig til at troe, at disse Jernbaner ikke engang vilde kunne bære deres egen Drift. Nu viser det sig dertimod, at de give Udbytte, og det endogsaa over de Flestes Forventning, saa at Traffiken paa disse Jernbaner er bleven betydelig større, end man dengang forudsatte. Dette kan aabenbart tjene til Undskyldning for, at man, dengang Jernbanerne bleve anlagte, har indskrænket sig til det mindst Mulige. Det ærede Medlem anførte saaledes, at Forrentningen for Finantsaaret 1868—69 ifølge Statsrevisionens Beretning har udgjort $\frac{3}{4}$ pCt., og det var ogsaa det, som det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Née) anførte ved Finantslovens første Behandling. Det er ganske vist ikke noget meget stort Udbytte, men det var ogsaa i den for Jernbanerne allerugunstigste Tid. Det var nemlig i den Tid, da man drev dem stumpviis, og man kunde derfor ikke vente at have noget egentlig Udbytte af dem. Det har ogsaa vist sig, at siden er Udbyttet stadig steget, endogsaa med 14—16 pCt. aarlig, siden man har faaet nogen Forbindelse i Jernbanedriften i Sylland og Syen. Man har nu aabenbart ved sin Beregning af Udbyttet ogsaa stillet det ugunstigere, end man egentlig burde. Man har saaledes som Udgift til Anlæg medregnet Tolden, og det er en ikke ganske ubetydelig Udgift; den udgjør for de efter Loven af 10de Marts 1861 anlagte Jernbaners Bedkommende imellem 7 og 800,000 Rbd. Man har ligeledes medregnet hele Expropriationsudgiften, der udgjør over $1\frac{1}{2}$ Million Rbd., uagtet jo den halve Deel deraf bliver Statskassen erstattet. Der bliver altsaa omtrent $1\frac{1}{2}$ Million at drage fra de Udgifter til Jernbanerne, som man har overført paa dem, og det vil aabenbart forbedre deres Status med Hensyn til Udbyttet en ikke ganske ringe Deel. Jeg troer saaledes, at $\frac{3}{4}$ pCt. endogsaa for Finantsaaret 1868—69 er noget vel lidt, og for Finantsaaret 1869—70, det Mar, for hvilket der nu foreligger

Regnskab, vil Status stille sig endnu bedre. Naar man fradrager Udgifterne til Tolden — og det maa man virkelig gøre, thi det vilde være besynderligt, om man vilde stille de jydsk-syenske Jernbaner anderledes i den Henseende end de sjællandske, og dem har man eftergivet Tolden — og naar man dernæst fradrager Halvdelen af den hele Expropriationsudgift, saa har Anlægget af Jernbaner i Sylland og Syen ifølge Loven af 1861 neppe medført en Udgift af ialt 20 Millioner Rbd. De have i Finantsaaret 1869—70 givet et Udbytte af 187,000 Rbd., foruden at der er henlagt 60,000 Rbd. til Reserveconden. Alene de 187,000 Rbd. udgjøre jo meget nær 1 pCt., og tager man de 60,000 Rbd. med, bliver det over $1\frac{1}{4}$ pCt. Regner man dernæst Stigningen i Indtægterne til, ville allerede Jernbanerne i dette Dieblif kunne forrente sig med over $1\frac{1}{2}$, imellem $1\frac{1}{2}$ og 2 pCt., saa det stiller sig i det Hele taget ikke saa særdeles ugunstigt. Naar det tidligere har været anført her, at jo flere Jernbanestrækninger man aabner for Driften, desto ugunstigere stiller det sig med Hensyn til Udbyttet, saa fremgaaer det af, hvad jeg her har anført, at det ikke forholder sig saaledes, men at tværtimod, jo flere Strækninger man aabner for Driften, desto gunstigere stiller det sig med Hensyn til Udbyttet, og det er først, naar den hele lagte Plan for Jernbaneanlægene er fuldført, at det kan ventes, at Jernbanerne vilde give noget fornuftigt Udbytte. Dertil kommer jo ogsaa det, at de Jernbanestrækninger, som nu ere under Anlæg eller hvis Anlæggelse forestaaer, vilde kunne anlægges langt billigere, endogsaa under Halvdelen af det, som de nuværende Jernbaner ere anlagte for, hvilket vil bidrage meget til en gunstigere Forrentning af dem. Da den høitærede Indenrigsminister endnu ikke har havt Ordet og saaledes ikke har havt Leilighed til at besvare de Spørgsmaal, der bleve rettede til ham af den ærede Ordfører med Hensyn til de nu forestaaende Jernbaneanlæg, hvortil man har ventet allerede paa næste Mars Finantslov at see optage en Bevilling, skal jeg ikke videre opholde mig derved. Jeg skal blot henstille til den høitærede Minister, om han dog ikke alligevel, efter hvad der